

Την ιστορία μας ή θα την καθορίσουμε εμείς ή θα καθοριστεί ερήμην μας.

Εμείς, οι χειρώνακτες εργάτες υπάλληλοι, άνεργοι, προσωρινοί, ντόπιοι και μετανάστες, που δεν είμαστε τηλεθεατές και συμμετέχουμε από το Σάββατο βράδυ, μετά τη δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου στις διαδηλώσεις, στις συγκρούσεις με την αστυνομία, στις καταλήψεις του κέντρου και των γειτονιών, που πολλές φορές χρειάστηκε να παρατήσουμε τη δουλειά μας και τις καθημερινές μας υποχρεώσεις για να βρεθούμε στο δρόμο με τους μαθητές, τους φοιτητές και τους άλλους προλετάριους που αγωνίζονται.

Αποφασίσαμε να καταλάβουμε το κτήριο της γσεε για :

Να το μετατρέψουμε σε χώρο ελεύθερης έκφρασης και συνάντησης των εργατών.

Να διαλύσουμε το μύθο που προωθούν τα ΜΜΕ ότι οι εργάτες ήταν και είναι απόντες από τις συγκρούσεις και ότι η οργή που εκφράζεται αυτές τις μέρες είναι υπόθεση 500 «κουκουλοφόρων», «χουλιγκάνων» και λοιπά παραμύθια, ενώ στην οθόνη και στα παράθυρά τους οι εργάτες ήταν παρόντες ως οι πληγέντες τις συγκρούσεις, την ίδια στιγμή που η καπιταλιστική κρίση στην Ελλάδα και σε όλο τον κόσμο οδηγεί σε εκατοντάδες χιλιάδες απολύσεις οι οποίες από τα ίδια τα ΜΜΕ και τους διαχειριστές τους παρουσιάζονται ως «φυσικό φαινόμενο».

Να στηλιτεύσουμε και να αποκαλύψουμε το ρόλο της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας στην υπονόμευση της εξέγερσης και όχι μόνο. Η γσεε και όλος ο συνδικαλιστικός μηχανισμός, που τη στηρίζει, δεκαετίες τώρα, υπονομεύουν αγώνες, παζαρεύουν την εργατική μας δύναμη για ψίχουλα, διαιωνίζοντας το καθεστώς της εκμετάλλευσης και της μισθωτής σκλαβιάς. Ενδεικτική είναι η στάση τους την προηγούμενη Τετάρτη που ακυρώνοντας την προγραμματισμένη απεργιακή πορεία περιορίστηκε στην οργάνωση μιας σύντομης συγκέντρωσης στο Σύνταγμα φροντίζοντας παράλληλα να διώξει τον κόσμο άρον-άρον από την πλατεία μην τυχόν μολυνθούν οι συγκεντρωμένοι από τον ιό της εξέγερσης.

Να ανοίξουμε για πρώτη φορά αυτό το χώρο- ως συνέχεια του κοινωνικού ανοίγματος που δημιούργησε η εξέγερση- ο οποίος έχει κτιστεί με τις δικές μας εισφορές και από τον οποίο είμαστε αποκλεισμένοι. Γιατί τόσα χρόνια εμπιστευόμαστε την τύχη μας σε κάθε λογής σωτήρες, φτάνοντας να χάσουμε ακόμα και την αξιοπρέπεια μας. Σαν εργαζόμενοι πρέπει να αρχίσουμε να αναλαμβάνουμε τις ευθύνες μας και να μην αναθέτουμε τις ελπίδες μας σε κανέναν πεφωτισμένο ηγέτη ή «ικανό» αντιπρόσωπο. Πρέπει να αποκτήσουμε φωνή, να βρεθούμε, να μιλήσουμε να αποφασίσουμε και να δράσουμε. Ενώπια στη γενικευμένη επίθεση που βρισκόμαστε. Η δημιουργία συλλογικών αντιστάσεων «από τα κάτω» είναι μονόδρομος.

Να προωθήσουμε την ιδέα της αυτοοργάνωσης και της αλληλεγγύης στους χώρους δουλειάς, τις επιτροπές αγώνα και τις συλλογικές διαδικασίες βάσης καταργώντας τους γραφειοκράτες συνδικαλιστές.

Τόσα χρόνια καταπίνουμε τη μιζέρια, τη ρουφιανιά και τη βία στη δουλειά. Συνηθίσαμε να μετράμε τους σακατεμένους και τους νεκρούς μας- γεγονότα που βαφτίζονται «εργατικά ατυχήματα». Συνηθίσαμε να μετράμε και ν' αδιαφορούμε για τους μετανάστες- ταξικούς αδελφούς μας- που δολοφονούνται. Κουραστήκαμε να ζούμε με το άγχος της εξασφάλισης του μισθού, των ενσήμων και μιας σύνταξης που φαντάζει όνειρο απατηλό.

Όπως παλεύουμε ώστε να μην αφήσουμε τη ζωή μας στα χέρια των αφεντικών και των συνδικαλιστών αντιπροσώπων- έτσι δε θ' αφήσουμε στα χέρια του κράτους και των δικαστικών μηχανισμών του κανένα από τους συλληφθέντες εξεγερμένους.

**ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ
ΚΑΜΙΑ ΔΙΩΞΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ
ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ**

Εργατική συνέλευση στο «απελευθερωμένο» κτήριο της γσεε
Τετάρτη 17/12/08, ώρα 18:00.

Γενική Συνέλευση Εξεγερμένων Εργατών

ΜΙΑ ΠΡΟΧΕΙΡΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟΝ «Κ.» ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟ ΓΙΑ ΤΙΣ -ΠΡΟ ΟΛΙΓΗΣ ΩΡΑΣ- ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΤΗ ΝΕΤ.

Ο «κύριος» Παναγόπουλος είπε στο κρατικό κανάλι, πως «κάποιοι νεαροί κατέλαβαν το κτίριο της ΓΣΕΕ [...] και πως αν ήταν χειρωνάκτες εργάτες, θα ήταν σε γιαπιά τέτοια ώρα [...]» Αυτός ο απίθανος τύπος, μεγαλοστέλεχος της Εθνικής Τράπεζας που «εκπροσωπεί» τους εργάτες, πού είναι τέτοια ώρα και τι ξέρει από γιαπιά;

Σε όλη του τη ζωή υπήρξε τεχνοκράτης, διευθυντικό στέλεχος σε ΔΕΚΟ, κομματικός ρουσφετολόγος και νεκροθάφτης αγώνων.

Ο εν λόγω εκφραστής της πασοκικής πολιτικής εντός του εργατικού κινήματος, μένει στα β. προάστια, καπνίζει πούρα και αμοίβεται παχυλά, από την Εθνική Τράπεζα και τη ΓΣΕΕ, ενώ διαχειρίζεται και τεράστια κρατικά και ευρωπαϊκά κονδύλια.

Πήρε προαγωγή από το αφεντικό του, ενώ οι συνδικαλιστές απαγορεύεται να προάγονται κατά τη θητεία τους και την αποδέχθηκε.

Οργάνωσε συνέδριο της ΓΣΕΕ για τα 90χρονα μέσα στο αμφιθέατρο της Εθνικής, δηλαδή του αφεντικού του του Αράπογλου, με επιχορήγηση του υπουργείου Εξωτερικών, δείχνοντας τις διαθέσεις του και την ταξική του θέση.

Ας πάει να κάτσει με τα αφεντικά ο Παναγόπουλος, όπως κάνει κάθε μέρα. Όπως κάνει όταν υπογράφει τις Συλλογικές Συμβάσεις με τους εργοδότες, που μας εξασφαλίζουν τους χαμηλότερους μισθούς στην Ευρώπη.

Πως τολμάει να εγκαλεί τους εξεγερμένους εργάτες, αυτός που πρωτοστατεί στην καταστολή κάθε εργατικής διεκδίκησης;

Εδώ στην κατειλημμένη ΓΣΕΕ, έχουμε μπροστά μας μια πλάκα που μνημονεύει τις ηγεσίες της. Πάνω απ' το όνομα του Παναγόπουλου, έχει κι άλλα ονόματα γραφειοκρατών που εξαγόρασαν μια αμοιβή βουλευτή, θάβοντας εργατικές διεκδικήσεις: Κανελλόπουλος, Πρωτόπαπας, Πολυζωγόπουλος. Έχει ακόμα αυτή η πλάκα τα ονόματα των δοτών εργατοπατέρων της Χούντας και της Κατοχής. Εκεί αξίζει να βρίσκεται ο Παναγόπουλος.

Εμάς ας μας αφήσει εκεί που είμαστε πάντα: στη δουλειά μας, στην ανεργία μας, στην ταξική μας θέση, στα νυχτερινά ωράρια, στο δρόμο, στην εξέγερση των ημερών, στο δρόμο...

Αν ανησυχεί ο Παναγόπουλος για αυτούς που τώρα δουλεύουν, ας ησυχάσει. Θα έρθουν εδώ στην απογευματινή συνέλευση της κατάληψης, που θα ανοίξει τις πόρτες του κτιρίου σε όσους χρόνια τις κλείνει ο ίδιος. Θα αφήσουν κύριο τις δουλειές τους -τη μέρα που ο ίδιος αρνήθηκε να καλέσει απεργία- για να κατέβουν στο δρόμο και να εκφράσουν την οργή τους. Μια οργή που ο Παναγόπουλος δε μπορεί και δε θέλει να ανηληφθεί, γιατί οι παχυλοί μισθοί του και ο κατασταλτικός του ρόλος, αυτό του υπαγορεύουν... Εδώ είμαστε λοιπόν...

**Προλεταριακή Πρωτοβουλία (όχι και τόσο νεαρών) Νυχτερινών Εργαζομένων
απ' την Απελευθερωμένη ΓΣΕΕ.**